

ligheden bliver fuldkommen afskaaret fra at faa nogen som helst Understøttelse. Derfor er den gældende Lov slet ikke mere tilfredsstillende; medens den kunde have været anvendt, hvis Arbejdsløsheden var begyndt at ebbe ud, som en Hjælp til dem, der kommer til at gaa længst ledige, vil enhver kunne forstaa, at saa længe det gaar den modsatte Vej: at flere og flere Mennesker kommer til at gaa længere og længere ledige, medfører denne Bestemmelse, at Loven efterhaanden bliver ubrugelig for Arbejdsløshedskasserne. Dertil kommer, at Kasserne selv skal betale, hvad det koster, og i samme Grad som Arbejdsløsheden baade varer ved i Tid og tager til i Omfang, er der naturligvis flere og flere af Arbejdsløshedskasserne, der ikke har økonomisk Evne til at gennemføre det Offer, som det er selv at overtage Understøttelsen af alle de ledige, her er Tale om. Der er allerede Arbejdsløshedskasser, som er ved at maatte forhøje deres ordinære Kontingent blot for at kunne udbetale den almindelige vedtægtsmæssige Understøttelse, og det er givet, at naar Kasserne med det almindelige Kontingent end ikke er i Stand til at komme Krisen igennem, men maa forhøje Medlemmernes Bidrag, vil de ikke være i Stand til at forhøje det saa meget, at de, foruden at udbetale den ordinære vedtægtsmæssige Hjælp, ogsaa er i Stand til selv at tage den Byrde, som det er at yde den Krisehjælp, der forudsættes i Loven af 31. Marts. Derfor tror jeg, at det ærede 3die Medlem for 4de Kreds, hvis han virkelig for Alvor vil være med til at undersøge og gennemdrøfte det, jeg her har sagt, vil komme til ganske den samme Opfattelse, som jeg har: at det i Længden ikke er muligt for Arbejdsløshedskasserne og de arbejdsløse at nøjes med det, som ligger i Loven af 31. Marts.

Med Hensyn til Indholdet af det Lovforslag, der er vedtaget i Folketinget, har den højtærede Minister allerede gjort Rede for vort Partis Synspunkter. Vi kan — det vil jeg ganske give min Tilslutning — ikke indse, at Understøttelser af den Lidenhed, der her er Tale om, hører til de Indtægter, der skal prisreguleres ned efter Pristallet. Naar man ser paa Resultaterne, viser det sig, at vel giver Lovforslaget, som det er vedtaget, en Tillægshjælp til Familieforsørgere, men de 17 pCts Reduktion betyder, at Familieforsørgeren, hvis han ikke har flere Børn, faar en mindre Understøttelse, end han vilde have faaet, hvis der ingen Tillægs-

hjælp blev ydet til den fortsatte Hjælp, men saa naturligvis til Gengæld heller intet Fradrag fandt Sted. Og derudover faar alle de ikke-forsørgende ledige en Reduktion af deres Understøttelse, der i Virkeligheden er ganske urimelig. Den gennemsnitlige Understøttelse for de ugifte er ca. 15 Kr. for 6 Dage — den ligger i alt Fald ikke derover —, og da de som fortsat Hjælp kun faar to Trediedele, vil det sige, at de faar 10 Kr., og naar de 10 Kr. skal reduceres med 17 pCt., faar de 8 Kr. 30 Ø. — 30 Ø. over det, som af Ministeriet er fastslaaet som den Minimumsunderstøttelse, der overhovedet kan udbetales. Enhver vil vistnok give mig Ret i, at for en enligstillet, der ikke har Familie, som er i Stand til at hjælpe ham — og vi har jo desværre mange af den Slags i vort Land —, er det ganske umuligt at komme igennem med den Understøttelse, der her bliver Tale om. Og ikke mindst vi, der har noget med offentlig Virksomhed i de store Byer at gøre, ved jo, hvad det betyder, at man sender Ungdommen rundt i Byerne med en Understøttelse, som de overhovedet ikke kan leve af. Vi ser adskilligt af Demoralisation. Derfor synes vi, at det er urimeligt at reducere eller prisregulere nedad en Understøttelse paa 10 Kr. om Ugen.

Men med ganske samme Motivering, hvormed Ministeren har modtaget og mine Partifæller i det andet høje Ting stemt for Lovforslaget, maa jeg gøre det. Det indeholder jo til syvende og sidst en Hjælp for dem, som ellers ikke har nogen Understøttelse, og det maa naturligvis for os være det afgørende.

Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds udtalte paa Partiet Venstres Vegne, at vi ikke skulde vente, at man fra dette Partis Side kunde give os noget, men var dog ikke uvillig til, hvis der fremsattes Ønske om det, at gaa med til, at Sagen kunde drøftes i et Udvalg. Under Forudsætning af, at der ikke ved Sagens Behandling her i Dag er et Flertal i Tinget for at gennemføre Lovforslaget, vilde jeg naturligvis sætte mere Pris paa at faa Lovforslaget henvist til et Udvalg end at faa det forkastet, og jeg kan derfor under den her nævnte Forudsætning udtale Ønske om en saadan eventuel Udvalgsbehandling, idet jeg naturligvis samtidig udtaler Haab om, at man saa ogsaa virkelig vil være med til en Realitetsforhandling, hvis det lykkes mig at paa-vise, hvad jeg er sikker paa, at den Lov, vi fik vedtaget den 31. Marts, i Virkelig-